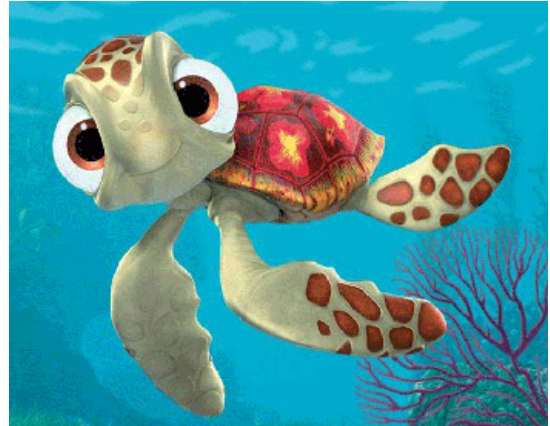

นิทานกระต่ายกะเต่า ฉบับ MBA

กาลครั้งหนึ่ง เจ้าเต่ากับกระต่าย
เถียงกันว่าใครเร็วกว่ากัน ทั้งคู่จึงตกลงที่จะ
วิ่งแข่ง ก็มีการกำหนดเส้นทางวิ่งแล้วก็เริ่ม
การแข่งขัน เจ้ากระต่ายนำโด่งมาไกลก็เลย
ชะล่าใจ คิดว่าพักผ่อนใต้ต้นไม้ซักกะแป๊บนี้
ก่อนแข่งต่อก็คงดี ไปๆมาๆก็ง่วงสิ ตื่นมา
อีกที่เจ้าเต่าก็คว้าแชมป์ไปแล้ว

นิทานตอนนี้สอนให้รู้ว่า ช้าๆแต่มันคงสามารถเอาชนะได้(เหมือนกัน) นี่เป็นเวอร์
ชันเดๆที่เราคุ้นหูกัน ไม่นานมานี้มีคนเล่าเวอร์ชันใหม่ที่นำเสนอใจให้ฟัง ต่อเลยนะ....

เจ้ากระต่ายสันหลังยาวก็เริ่มบ่จอยตามระเบียบที่แพ มันจึงค้นหาจุดอ่อนของตนเอง มันก็
พบว่าความมั่นใจในตัวเองเกินไปบวกกับความซี้เกียจ ของมันนั่นแหละที่ทำให้แพ ถ้ามันไม่
เพลอหลับชะอย่าง เต่าหน้าไหนจะเอาชนะมันได้

มันจึงขอแก้ตัวใหม่อีกครั้ง
เฮ้ย..เมื่อกีฬาค้อะป่าว แน่จริง..ใหม่เดะ
เจ้าเต่าก็ตกลง ย่อมได้ไอ้ห้อง ....

แน่นอนว่าครั้งนี้ เจ้าเต่าโดนทิ้งไม่เห็นฝุ่น กระต่ายชนะขาดลอย

เราได้ข้อคิดอะไรละ...

ต่อให้ช้าแต่ชัวร์ ยังไงก็แพเร็วและสม่าเสมอ
ถ้าเราเปรียบเทียบกับคนสองคนในองค์กรของเรา คนหนึ่งช้าจริง
ทำอะไรมีระบบระเบียบแบบแผน แต่ทำอะไรไม่เคยพลาด
ไว้วางใจได้แน่นอนในผลงานของเขา
เทียบกับอีกคนหนึ่งทีเร็วและก็พอไว้วางใจได้ในสิ่งที่เขาทำ
คนที่เร็วกว่ามักจะประสบความสำเร็จมีความเจริญก้าวหน้าในองค์กรนั้นๆมากกว่า

(ชิกแซกไม่เป็น อะไรลัดได้ เร็วได้ก็ไม่ว่าเสี่ยงไม่ว่าทำ ผลงานก็เลยน้อยมั้ง)

ไอ้ซ่าแต่ซัวร์นะมันก็ดีอยู่หรอก แต่ให้เร็วและพอใช้ได้นี้ดีกว่า....

เรื่องยังไม่จบแค่นี้

คราวนี้ถึงที่เจ้าเต่ามาหาจุดบกพร่องของตัวเองบ้าง และมันก็พบว่า เป็นไปไม่ได้เลยที่มันจะชนะกระต่ายในเส้นทางกรวิ่งแบบที่เป็นอยู่นี้ มันก็คิดอยู่ชักรุ่นหนึ่งก็ไปทำกระต่ายแข่งใหม่ แต่ขอเปลี่ยนเส้นทางวิ่งซะหน่อย

เจ้ากระต่ายก็ว่าย่อมได้อยู่แล้วเพ

พอการแข่งขันเริ่มปั๊บ เจ้ากระต่ายก็ใส่เกียร์หือออกไปเต็มสปีดเลย

จนกระทั่งไปถึงระหว่างทาง **เฮ้ย!!!..เวรกรรม ต้องข้ามแม่น้ำ ทำไงละตุ...**

เส้นชัยอยู่ไม่ห่างจากฝั่งตรงข้ามเท่าไรเลย

เจ้ากระต่ายมัวแต่เง็งว่าจะทำไงดี

จนเจ้าเต่าคืบคลานมาทันแล้วก็จ้อมลงน้ำว่ายข้ามฝั่งไปเข้าเส้นชัย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า....

**พิจารณาจุดแข็งของตนให้ดีแล้วพยายามเปลี่ยนสนามการแข่งขันให้
ตนเองได้เปรียบมากที่สุด**

อย่างง ยังไม่พอ มีต่อ....

ด้วยน้ำใจนักกีฬา คราวนี้เจ้าเต่ากับกระต่ายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันแล้ว ต่างคนต่างมา
ระดมสมองคิดด้วยกัน หากทั้งสองร่วมมือกัน การแข่งแบบเมื่อครั้งล่าสุดจะช่วยให้ทำ
เวลาได้ดีขึ้น

ดังนั้น พวกมันจึงคิดจะแข่งอีกครั้ง แต่แข่งคราวนี้เป็นแบบทีมเวิร์ค

เริ่มต้นเจ้ากระต่ายก็แบกเต่าวิ่งไปด้วยความเร็วสูง จนถึงริมแม่น้ำแล้วเจ้าเต่าก็ให้กระต่ายขึ้น
หลังว่ายข้ามไป พอข้ามฝั่งเจ้ากระต่ายก็แบกเจ้าเต่าวิ่งต่อจนเข้าเส้นชัยด้วยกัน

ผลการแข่งครั้งนี้ **สร้างความพึงพอใจให้กับทั้งสองฝ่าย(ตัว)มากกว่า** การแข่งครั้งก่อนๆ
หน้านี้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า....

**การมีจุดแข็งและความสามารถโดดเด่นเฉพาะตัวเป็นสิ่งที่ดี
แต่หากไม่รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น
ยังไปไม่รอด เพราะมันจะมีบางสถานการณ์ที่เราเจ็คนอื่นเจ็
ในขณะที่บางสถานการณ์เราเจ็แต่คนอื่นเจ็**

ทีมเวิร์คสำคัญตรงที่การกำหนดผู้นำให้เหมาะกับสถานการณ์

**ให้ผู้ที่มีความถนัดกับสถานการณ์นั้น ๆ เป็นผู้นำกลุ่มในแต่ละช่วง
สถานการณ์ที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา**

นอกจากนี้เรายังได้บทเรียนอีกอย่างหนึ่งด้วยว่า ไม่ว่าเต่าหรือกระต่าย ไม่มีใครที่
คิดเล็กล้นหรือท้อแท้หลังจากความล้มเหลวได้เกิดขึ้น กระต่ายแก้ไขจุดบกพร่องของ
ตนเองโดยการทำงานที่หนักขึ้น และเพิ่มความมุมานะในงานของตนเองหลังจากพบความ
ล้มเหลว

ส่วนเต่าได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของตนใหม่ เพราะตัวมันเองได้ทำงานหนักที่สุดเท่าที่
มันจะสามารถทำได้แล้วในชีวิต

เมื่อเราพบกับปัญหาหรือความล้มเหลว

**บางครั้งเราก็ควรจะทำงานให้หนักขึ้นและมีความเอาใจใส่ในงานมากกว่าเดิม
บางครั้งก็ควรเปลี่ยนแผนการทำงานและทดลองในสิ่งใหม่ ๆ ที่แตกต่างออกไป
และในบางครั้งก็จำเป็นต้องทำทั้งสองอย่างเลย**

นอกจากนั้น กระต่ายกับเต่าก็ได้บทเรียนที่สำคัญอีกอย่างคือ

เมื่อเราหยุดการแข่งขันกับตัวบุคคล

แล้วหันมาแข่งขันกับสถานการณ์แทน พวกมันจะทำงานได้ดีขึ้นมาก